

Trajnostno gospodarjenje z gozdovi in trajnostna oskrba lesnopredelovalnih podjetij z lesom

V začetku decembra je SiDG objavil razpis za prvo licitacijo vrednejših lesnih sortimentov iz državnih gozdov. V družbi želijo tako prvič organizirati neposredno prodajo kakovostnega lesa iglavcev in listavcev ter s tem doseči višjo končno prodajno ceno. Potencialnim kupcem je bilo na voljo okoli 1.000 kubičnih metrov vrednejše hlodovine različnih drevesnih vrst. S ciljno prodajo hlodovine domačim lesnopredelovalnim podjetjem naj bi država prispevala tudi k ponovni vzpostavitvi domače gozdno-lesne verige. Podatki kažejo, da je v zadnjih letih domača lesnopredelovalna panoga končno ponovno v vzponu; večja se število lesnopredelovalnih obratov in hkrati se večja tudi število zaposlenih v panogi in proizvodnji žaganega lesa. Z izsledki ankete, ki so objavljeni v tej številki Gozdarskega vestnika, so avtorji želeli ugotoviti stanje žagarske panoge v Sloveniji. Anketa je med drugim pokazala tudi, da si žagarji želijo večjo prisotnost političnih predstavnikov in strokovnjakov s področja gozdno-lesnega sektorja na terenu. Takšen pristop bi odločevalcem omogočil boljše poznavanje razmer v tem sektorju in v skupnem dialogu bi lahko nastal seznam ukrepov, ki bi vodili do izboljšanih možnosti poslovanja žag.

Zavedati se moramo, da lahko samo trajnostno gospodarjenje z gozdovi in celotna na gozdu temelječa vrednostna veriga, vključno z močno domačo lesno-predelovalno industrijo, omogočata uspešen prehod na trajnostno in podnebno nevtrarno gospodarstvo. Pogoji za uspešno krožno gospodarstvo je tudi redna oskrba žag z lesom. Večino slovenskih gozdov je relativno dobro odprtih z gozdnimi prometnicami in dostopnih za gospodarjenje, so pa tudi gozdovi, ki niso razpoložljivi za oskrbo z lesom. Omejitve pri gospodarjenju z gozdovi so poleg zakonskih okvirjev pogosto pogojene z reliefnimi značilnostmi gozdnih območij. V tokrat objavljenem prispevku so avtorji pretresli nekatera merila, ki vplivajo na razpoložljivost gozdov za oskrbo z lesom, saj je poznavanje njihove površine pomembno pri načrtovanju in razvoju ustreznih gozdarskih politik in hkrati še neizkoriščenega potenciala. V nasprotju s preudarnim in trajnostnim načrtovanjem rabe prostora nepremišljeni posegi v prostor pogosto povzročijo dolgoročne negativne posledice. Tak primer so nekateri gozdni habitati vzdolž Mure, vključeni v omrežje Natura 2000, ki so v slabem ohranitvenem stanju. Tam so krčitve gozdov, hidromelioracije in onesnaženje voda povzročili slabitev vitalnosti drevja in ogrozili številne živalske vrste, pojavile so se številne tujerodne invazivne nedrevesne rastlinske vrste. Glede na rezultate ankete se problematike vsaj delno zavedajo tudi okoliški prebivalci, ki poznajo nekatere omejitve in se zavzemajo za povečevanje površin sestojev z avtohtonimi drevesnimi vrstami.

Zadnjo številko Gozdarskega vestnika v letu 2021 zaključujemo z zahvalo vsem vam, ki na različne načine prispevate k izhajanju revije. Hvala vsem avtorjem in recenzentom znanstvenih in strokovnih prispevkov, vsem avtorjem poljudnih prispevkov za rubriko gozdarstvo v času in prostoru, avtorjem sredic ter seveda vsem naročnikom in drugim podpornikom revije.

dr. Mitja SKUDNIK in dr. Polona HAFNER